

Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları İle Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği)

The Attitudes of The Students in Secondary Education to Physical Education Lesson and The Investigation of Their Success Motivations (Konya Anatolian High School Sample)

Mehibe AKANDERE*
Nur Tuba ÖZYALVAÇ
Savaş DUMAN**

ÖZET

Beden Eğitimi Dersinin öğrencilerin okul başarısını olumlu etkilediği düşünülmektedir. Bu nedenle, çalışma Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ile Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi amacı ile yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2008/2009 öğretim yılında Konya ilinde Anadolu Lisesindeki 9.- 10. ve 11. sınıflardan oluşan toplam 299 kişi oluşturmaktadır. Öğrencilere, Kişisel Bilgi Formu, Beden Eğitime Yönelik Tutum Ölçeği ve Akademik Motivasyon Ölçeği uygulanmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde normallik sınamasına göre, Parametrik testlerden bağımsız gruplarda t testi ve One-Way ANOVA, Tam kare, Khi-Kare testleri kullanılmış, hata düzeyi 0,05 olarak alınmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları incelendiğinde; cinsiyet, sınıflar arası, yaşlar arası, boş zamanlarda egzersiz yapma durumu, kulüpte düzenli olarak spor yapma durumları arasında farklılıklar tespit edilmiştir. Akademik Motivasyonlarına ilişkin değerleri incelendiğinde; içsel puanlarının cinsiyet değişkeni, dışsal puanlarının boş zamanlarda egzersiz yapma değişkeni ve dışsal ve motivasyonsuzluk puanlarının kulüpte spor yapma değişkeni bakımından karşılaştırılmasında fark bulunmazken, sınıflar arası, yaş grupları motivasyonsuzluk puanlarının baba mesleği, hazırlık kurslarına gitme, içsel ve motivasyonsuzluk puanlarının boş zamanlarda spor ve egzersiz yapma, içsel puanlarının bir kulüpte spor yapma değişkenlerinin karşılaştırılması bakımından anlamlı derecede farklılık olduğu bulunmuştur. Akademik Motivasyonun alt boyutu olan Motivasyonsuzluk puanları ile İçsel, Dışsal puanlar ve Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutum puanları incelenmiş ve anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Buna karşın Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumları ile Akademik Motivasyonun alt boyutu olan Dışsal ve İçsel puanları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Akademik Başarı Motivasyonlarının incelenmesi amacı ile yapılan çalışma sonucunda, beden eğitimi dersine ilgisi ve tutumu fazla olan öğrencilerin akademik başarı motivasyonlarında artış olduğu belirlenmiştir. Buna bağlı olarak öğrencilerin akademik çalışmalarını planlamada, yürütmede ve ileri düzeyde hedeflerini belirlemede beden eğitimi dersine yönelik tutum ile akademik başarı motivasyonu arasındaki ilişkinin başarıyı etkilediği görülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Beden Eğitimi, Tutum, Başarı, Motivasyon

Çalışmanın Türü: Araştırma

ABSTRACT

Being the supplementary and indispensable part of general education, physical education is also the education of personality. Physical education takes an important role in the formation of general education by making the society have a healthy structure in physical, psychological, mental and social ways. The importance of physical education in general education is clear. Therefore, developing positive attitude to physical activity has been the aim of physical education lesson programs. The attitude is often pronounced concept in street, media, education, academic studies and many sections. That so much pronounced concept "the attitude" has been investigated as the research subject by many scientists and still being investigated. Person has experienced many periods since he was born. The puberty is one of these periods. The puberty may be considered as the transitional period between childhood and adulthood. The importance of adolescent's having different behaviors and features, success, motivation, psychological situation, and personality that he creates via environment or is still searching is great.

The sample of the research consisted of 299 people in all, from 9, 10 and 11 the classes of Anatolian High school in Konya during 2008-2009 teaching year. In order to determine the attitudes of the students participated in the research to physical education, Physical education lesson attitude scale, via which validity and reliability studies were done, was used (Tavşancıl 2002, Tekin 2004, Çetin 2006). In order to determine academic motivation levels of the students participated in the research, Academic motivation scale (aims), via which validity and reliability studies were done, was used (Vallerand and friends, 1992). Academic motivation scale consists of three sub dimensions. First sub-dimension is called intrinsic motivation. The items collected under this factor commonly include individuals' going into action without any extrinsic effect in starting a job and doing it. The second factor is called extrinsic motivation. The items collected under this factor commonly include individuals' many several behaviors

* Yrd. Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi

** Arş. Gör. Dr., Selçuk Üniversitesi

conducted since they are tools for a final aim , not for doing the behavior itself in starting a job and doing it. The third factor is called a motivation. The items collected under this factor commonly include individuals' not are being motivated both intrinsically and extrinsically in starting a job and doing it. When the individuals don't perceive the relation between their actions and the results, a motivation is discussed. (Büyüköztürk 2004).

The evaluation of the research data was made using t-test, One-Way ANOVA, Full-Square and Chi-Square tests for the groups independent from parametric tests due to normality tests. The error level for this study was taken as 0.05. When the attitudes of the secondary education students (attended to the research) to the physical education lesson were examined, However, statistically significant differences were observed in terms of their sex, class levels, ages, the condition of making exercise in their spare times and making regular sports in a sports club ($P<0,05$). After evaluating the results related to the academic motivations of the secondary education students attending to the research; any statistically significant outcome could not be determined during the comparison of the variables of taking variable of the sub-dimensions of academic motivation i.e. the extrinsic and intrinsic scores, the sex variable of intrinsic scores, the exercising in spare times variable of extrinsic scores and the sports being made in sports club variable of extrinsic and a motivation scores ($P>0,05$). On the other hand, the comparison of Academic Motivation scores of the students with their classes and age groups; the comparison of a motivation scores with the father's job and preparatory course being take; the comparison of intrinsic and a motivation scores with making sports and exercise; and the comparison of intrinsic scores with making sports in a sports club were determined to be significantly different ($P<0,05$). A significant relationship could not be determined after comparing the A motivation (sub-dimension of Academic Motivation) scores, intrinsic and extrinsic motivation scores and the scores of the attitudes related to physical education lesson with each other ($P>0,05$). However, a significant relationship was obtained between the attitudes of the students to the physical education lesson and the sub-dimensions of academic motivation i.e. extrinsic and intrinsic scores ($P<0, 05$).

In this study carried out to investigate the attitudes of secondary education students to physical education lesson and academic success motivation, while no significant difference was found between the values related to the attitudes of students participated in research to physical education lesson and the variables as number of siblings, educational status of parents, jobs of parents, income level of the family, the subjects' attending preparatory courses; significant differences were found between the values related to the attitudes of students participated in research to physical education lesson and the variables as gender, class levels, ages, the condition of making exercise in their spare times and making regular sports in a sports club.

Also, when the values related to academic motivation were examined, no significant difference was found between the variables as number of siblings, educational status of parents, jobs of parents, income level of the family and in comparison of extrinsic and intrinsic scores which are sub-dimensions of academic motivation with the variable of going to private class, in comparison of intrinsic scores with gender variable, in comparison of extrinsic scores with doing sports in spare times and in comparison of extrinsic and a motivation scores with doing sports in the club. Nonetheless, significant difference was seen in comparison of the scores related to academic motivations of the subjects with class levels, age groups, in comparison of a motivation scores with father job, attending prep courses; in comparison of intrinsic and a motivation scores with doing sports and exercises in spare times, in comparison of intrinsic scores with the variable of doing sports in a club.

A motivation scores being sub-dimension of academic motivation and Intrinsic, extrinsic scores and Attitude scores related to physical education lesson were examined and no meaningful relation was found. Nonetheless, a meaningful relation was determined between the attitudes of the subjects participated in research to physical education lesson and extrinsic –intrinsic scores being sub-dimension of academic motivation. In the end of the study carried out to investigate the attitudes of secondary education students to physical education lesson and their academic success motivation, an increase was determined in academic success motivation of students having more attitude and interest to physical education. Therefore, in planning and applying academic studies of students and determining advanced targets; it is seen that the relation between the attitudes to physical education and academic success motivation affects the success.

As a conclusion of this study carried out to investigate the attitudes of the secondary education students to the physical education lesson and their academic success motivations, the academic success motivations of the students having more attitude and interest to the physical education lesson increased significantly that this means there is a positive relationship between the attitudes of the students and the academic success motivation.

Keywords: Physical education, attitude, success, motivation.

The type of study: Research

GİRİŞ

Tutum, bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir nesne, toplumsal konu ya da olaya karşı deneyim, motivasyon ve bilgilerine dayanarak örgütlediği zihinsel, duygusal ve davranışsal bir tepki ön eğilimidir (İnceoğlu 2004). Öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu olması ders etkinliklerinin verimli işlenmesini sağlayıp dersin özel ve genel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırabilir veya öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlayabilir (Silverman ve Scrabis 2004). Başarı ve tutum arasındaki ilişkiyi inceleyen birçok çalışma, öğrencilerin bir derse yönelik tutumu ile öğrencinin o dersteki başarısı arasında olumlu bir ilişki olduğunu göstermiştir (Peker ve Mirasyedioğlu 2003, Şen ve Koca 2005). Tutumlar güdüyü etkiler ve ikisi de direk olarak başarıya bağlıdır. Başarı, tutum ve güdünün ürünüdür (Yavuz 2004). Eğitimde başarı denildiğinde genellikle, okulda okutulan derslerde geliştirilen ve öğretmenlerce takdir edilen notlarla, test puanlarıyla ya da her ikisi ile belirlenen beceriler

veya kazanılan bilgilerin ifadesi olan “Akademik Başarı” kastedilmektedir (Carter ve Good 1973). Başarıyı tadan ve yakalayan bireyler daha çok çalışmaya ve yoğunlaşmaya motive olmaktadır. Bireylerin bilişsel kapasitelerini kullanmada ve geliştirmede isteksizlikleri başarıyı etkiler. Başarı konusunda özgüvenini kaybedenler, yetenekleri olsa bile başarısız olurlar (Bandura 1982). Zorluklara meydan okuma, sabır-sebat, yaptığı işten zevk alma motivasyonun rolleri arasındadır ve bu faktörler uyumlu akademik davranışlar olarak kabul edilirler. Bu faktörlerin zıtları da uyumsuz akademik davranışlar olarak kabul edilir (Colengelo 1997). Akademik başarı motivasyonu, bir fiili ustaca yapma, mükemmel olarak başarma, engellerin üstesinden gelme, diğerlerinden daha iyi yapma, başarısızlığa direnme, bir görevi başarmak için uğraşma, belirsiz durumlar arama olarak tanımlanmıştır (Cox 1990). Beden eğitimi dersi birçok önemli yoldan eğitimin amaçlarına katkıda bulunabilir. Her şeyden önce beden eğitimi insanın bir bütün olarak gelişimine eşsiz bir katkıda bulunur. Beden eğitimi, motor becerilerinin ve sağlık gelişiminin ilerlemesini sağlayan okul müfredatının tek alanıdır. Başka bir alan psiko motor alanındaki gelişmeye bu derecede katkı sağlayamaz (Wuest ve Bucher 1999).

Bu bilgiler ışığında çalışmanın amacı, ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesidir.

YÖNTEM

Bu araştırmanın örneklemini 2008 – 2009 öğrenim yılında Konya Lisesi (Anadolu) 9., 10. ve 11. sınıfta öğrenim gören 299 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin beden eğitime yönelik tutumlarını belirlemek için geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılan **Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği** (Tavşancıl 2002, Tekin 2004, Çetin 2006) kullanılmıştır. Beden eğitimi dersi tutum ölçeği 11 maddesi olumsuz (madde 3, 17, 19, 20, 24, 25, 26, 29, 30, 34, 35) ve 24 maddesi olumlu olmak üzere toplam 35 maddeden oluşmaktadır. Ölçek Likert tipi 5’li dereceleme türünde ve “(1) Tamamen Katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum ve (5) Tamamen Katılıyorum” biçiminde tasarlanmıştır. Ölçekte alınacak en düşük puan 35 ve en yüksek puan 175 tir. Ölçeğin güvenilirliği için 50 ortaöğretim öğrencisine 45 gün ara ile “test tekrar test” yöntemine göre Pearson Momentler Çarpım korelasyon kat sayısına bakılmış ve korelasyon kat sayısı 0,80 olarak bulunmuştur. Ayrıca ölçeğin iç tutarlılığı için Cronbach Alfa kat sayısı 0,94 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar dâhilinde ortaöğretim öğrencileri için hazırlanmış beden eğitimi dersi tutum ölçeği geçerliliği ve güvenilirliği sağlanmış bir ölçektir. Ölçeğin güvenilirliği için iç tutarlılık kat sayısına (Cronbach Alfa) bakılmıştır. Ölçeğin 600 kişiye uygulanmasında ortaya çıkan Cronbach Alfa katsayısı 0,94’tir. Uzmanlara göre alfa katsayısı 0,80 ile 1 arasında ise ölçek yüksek güvenilirliğe sahiptir (Tavşancıl 2002, Alpar 2001). Bu durumda geliştirilen ölçeğin güvenilirliğinin yüksek olduğu sonucuna varılabilir. Ayrıca ölçek 55 ortaöğretim öğrencisine 45 gün arayla “test tekrar test” tekniği uygulanmıştır. Bu uygulamalar sonucunda ölçeğin Pearson Momentler Çarpım korelasyon sayısı 0,80 olarak bulunmuştur. Bir ölçeğin güvenilir sayılabilmesi için korelasyon kat sayısının en az 0,70 olması gerekmektedir (Tavşancıl 2002). Bu sonuç beden eğitimi dersi tutum ölçeğinin güvenilir olduğunu göstermektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin Akademik Motivasyon düzeylerini belirlemek için geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılan **Akademik Motivasyon Ölçeği (AMS)** (Vallerand ve vd1992) kullanılmıştır. Eğitime yönelik bir motivasyon ölçeği olan Akademik Motivasyon Ölçeği (AMS), ‘Echelle de Motivation en Education (EME)’ diye adlandırılan Fransızca bir ölçekten 1992 yılında Vallerand ve vd. tarafından İngilizce’ye uyarlanmıştır. EME kendi kaderini belirleme (self-determination) teorisinin ilkelerine dayanmaktadır. Akademik Motivasyon Ölçeği (Vallerand ve vd 1992) 28 maddeden oluşmaktadır, ve bu ölçek, içsel motivasyon, dışsal motivasyon ve motivasyonsuzluğu ölçmektedir. Ölçek 7 alt ölçekten oluşmaktadır ve her biri 4 maddeden oluşur. Alt ölçeklerin 3 tanesi içsel motivasyon–bilmek, içsel motivasyon- başarmak, içsel motivasyon- teşvik etmek; diğer 3 tanesi dışsal motivasyon-tanımlanmış denetim, dışsal motivasyon- belirlenmiş denetim, dışsal motivasyon- yüzeysel denetim; ve 7. alt ölçek ise motivasyonsuzluğu göstermektedir. Bu alt ölçeklerde 7 puanlı format kullanılmıştır (1=asla, 7=tamamen). Maddeler “Niçin liseye gidersiniz?” sorusunu yanıtlamaktadır (örneğin; içsel motivasyon için “ 2. Yeni şeyler öğrenirken tatmin oluyorum ve keyif alıyorum, 7. Daha önce görülmemiş yeni şeyleri keşfetmekten büyük keyif alıyorum, 16. Sevdiğim dersler hakkındaki bilgimi arttırmak hoşuma gidiyor, 18.Yaptığım

çalışmalar ilgimi çeken birçok şey hakkında öğrenmeyi sürdürmemi sağlıyor maddeleri) 2, 7, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22. sorular içsel motivasyon; 1, 6, 8, 10, 11, 13, 17. sorular dışsal motivasyon ve 3, 4, 5, 9, 20. sorular motivasyonsuzluk alt ölçekleridir. Vallerand ve ark. (1992)'nin yaptığı güvenilirlik ve geçerlik çalışmasında Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 81 ve bir ay ara ile yapılan testin tekrarı yöntemiyle korelasyon katsayısı 79 bulunmuştur. Ayrıca Doğrulayıcı (Confirmatory) faktör analizi (LISREL) sonuçları AMS'nin 7 faktör yapısını doğrulamaktadır. Geçerlik ve güvenilirlik çalışmasında bulunduğu değerler ile ölçeğin orijinal halinde değerlerin yaklaşık olarak aynı olduğu görülmüştür. AMS'nin 'Türkçe' ye uyarlanması, güvenilirlik çalışmaları 100 Lise öğrencisi üzerinde yapılmıştır. Vallerand ve ark (1992) tarafından yürütülen AMS'nin güvenilirliği testin tekrarı yöntemiyle hesaplanmış ve iç tutarlılık Cronbacha güvenilirlik katsayıları belirlenmiştir. Toplam puandan test tekrar test yöntemiyle elde edilen güvenilirlik katsayısı $r = 89$ olarak bulunmuştur. Cronbacha yöntemiyle elde edilen iç tutarlılık katsayısı da 83 olarak hesaplanmıştır. Ölçek 22 madde olarak uygulanmıştır. Birinci faktör olarak bulunan yapı "İçsel Motivasyon" adı altında ele alınmıştır. Bu faktör altında toplanan maddeler daha çok bireylerin bir işe başlama ve bu işin gerçekleşmesinde dışarıdan bir etki olmaksızın eyleme geçmelerini içerir. İkinci faktör olarak bulunan yapı "Dışsal Motivasyon" adı altında ele alınmıştır. Bu faktör altında toplanan maddeler daha çok bireylerin bir işe başlama ve bu işin gerçekleşmesinde davranışın kendisini yapmak için değil, nihai bir amaç için bir araç olduğundan dolayı meşgul olunan çok çeşitli davranışları içermektedir. Üçüncü faktör olarak bulunan yapı "Motivasyonsuzluk" adı altında ele alınmıştır. Bu faktör altında toplanan maddeler daha çok bireylerin bir işe başlama ve bu işin gerçekleşmesinde ne içsel olarak ne de dışsal olarak güdülenmezler. Bireyler kendi eylemleriyle sonuçları arasındaki bağlantıyı algılayamadıkları zaman motivasyonsuzluk durumu söz konusudur (Büyüköztürk 2004).

Verilerin Analizi

Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS 16,0 istatistik paket program kullanılmıştır. Normallik sınamasına göre, normal dağılım gösteren veriler için parametrik testlerden bağımsız gruplarda t testi ve One – Way ANOVA, normal dağılım göstermeyen veriler için nonparametrik testlerden Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testleri kullanılmıştır. Varyans homojenliğine göre ise Post Hoc Multiple Comparisons testlerinden Tukey testleri kullanılmıştır. Veriler arasındaki korelasyon için ise Pearson korelasyon testi uygulanmıştır. Bu çalışmada hata düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR

Çizelge 1. Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılması.

	Cinsiyet	N	Ortal.	Std. Sapma	t	P
Tutum	Bayan	142	129,23	25,662	3,154	0,02*
	Erkek	157	138,17	23,385		

*P<0,05

Çizelge 1 incelendiğinde araştırmaya katılan erkeklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının bayanların beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir (P<0,05).

Çizelge 2. Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının yaş grupları bakımından çoklu karşılaştırılması.

(I) Yaş	(J) Yaş	Ortalamalar farkı (I-J)	Std. Hata	P
14-16 yaş	17-19 yaş	10,493	2,930	0,001*
	20 yaş ve üzeri	20,420	17,332	0,467
17-19 yaş	14-16 yaş	-10,493	2,930	0,001*
	20 yaş ve üzeri	9,927	17,397	0,836
20 yaş ve üzeri	14-16 yaş	-20,420	17,332	0,467
	17-19 yaş	-9,927	17,397	0,836

*P<0,05

Çizelge 2. incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin yaş grupları bakımından beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında 14–16 yaş deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları 17–19 yaş deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). Beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları bakımından 20 yaş ve üzeri denekler ile 14–16 yaş ve 17–19 yaş denekler arasında ise anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Çizelge 3. Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma durumu bakımından çoklu karşılaştırılması.

(I) Boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma durumu	(J) Boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma durumu	Ortalamalar farkı (I-J)	Std. Hata	P
Her zaman	Ara sıra	13,119	3,387	0,001*
	Nadiren	20,019	3,852	0,000*
	Hiç	41,186	5,388	0,000*
Ara sıra	Her zaman	-13,119	3,387	0,001*
	Nadiren	6,900	3,291	0,156
	Hiç	28,067	5,002	0,000*
Nadiren	Her zaman	-20,019	3,852	0,000*
	Ara sıra	-6,900	3,291	0,156
	Hiç	21,167	5,328	0,001*
Hiç	Her zaman	-41,186	5,388	0,000*
	Ara sıra	-28,067	5,002	0,000*
	Nadiren	-21,167	5,328	0,001*

* $P<0,05$

Çizelge 3 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma durumu bakımından karşılaştırılmasında boş zamanlarda spor veya egzersiz her zaman yapanların beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanı boş zamanlarda spor veya egzersiz ara sıra, nadiren ve hiç yapmayanların puanlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). Boş zamanlarda spor veya egzersiz ara sıra yapanların beden eğitime ilişkin tutum puanları boş zamanlarda spor veya egzersiz hiç yapmayanların puanlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). Boş zamanlarda spor veya egzersiz nadiren yapanların puanları boş zamanlarda spor veya egzersiz hiç yapmayanların puanlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). Bu karşılaştırmalara karşın boş zamanlarda spor veya egzersiz nadiren yapanların tutum puanları ile boş zamanlarda spor veya egzersiz ara sıra yapanların tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Çizelge 4. Araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonlarının cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılması.

Akademik motivasyon	Cinsiyet	N	Sıra ortalamaları	Mann-Whitney U	Z	P
Dışsal	Bayan	142	163,86	9179,000	-2,642	0,008*
	Erkek	157	137,46			
İçsel	Bayan	142	160,17	9703,500	-1,935	0,053
	Erkek	157	140,81			
Motivasyonsuzluk	Bayan	142	138,95	9577,500	-2,114	0,035*
	Erkek	157	160,00			

Çizelge 4 incelendiğinde araştırmaya katılan bayanların akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal puanlarının erkeklerin akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal puanlarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Buna karşın erkeklerin akademik motivasyonlarına ilişkin motivasyonsuzluk puanlarının bayanların akademik motivasyonlarına ilişkin motivasyonsuzluk puanlarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Akademik motivasyonlarına ilişkin içsel puanların karşılaştırılmasında ise bayan ve erkekler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Çizelge 5. Araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonlarının yaş grupları değişkeni bakımından karşılaştırılması.

Akademik motivasyon	Yaş	N	Sıra ortalamaları	Ki-Kare	P
Dışsal	14-16 yaş	187	160,89	10,121	0,006*
	17-19 yaş	110	133,44		
	20 yaş ve üzeri	2	42,75		
İçsel	14-16 yaş	187	160,32	7,718	0,021*
	17-19 yaş	110	133,62		
	20 yaş ve üzeri	2	86,00		
Motivasyonsuzluk	14-16 yaş	187	156,96	7,428	0,024*
	17-19 yaş	110	140,61		
	20 yaş ve üzeri	2	15,50		

Çizelge 5 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal, içsel ve motivasyonsuzluk puanlarının yaş grupları bakımından karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir ($P < 0,05$). Her üç faktörde de yaş arttıkça ortalamalar düşmektedir

Çizelge 6. Araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonlarının boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma değişkeni bakımından karşılaştırılması.

Akademik motivasyon	Boş zamanlarda egzersiz veya spor yapma sıklığı	N	Sıra ortalamaları	Ki-Kare	P
Dışsal	Her zaman	66	166,71	5,810	0,121
	Ara sıra	137	152,53		
	Nadiren	72	137,57		
	Hiç	24	126,90		
İçsel	Her zaman	66	178,08	13,272	0,004*
	Ara sıra	137	147,15		
	Nadiren	72	143,82		
	Hiç	24	107,58		
Motivasyonsuzluk	Her zaman	66	159,68	11,396	0,010*
	Ara sıra	137	151,47		
	Nadiren	72	125,61		
	Hiç	24	188,17		

Çizelge 6. incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal puanlarının boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma durumu bakımından karşılaştırılmasında anlamlı farklılıklar olmadığı tespit edilmiştir ($P > 0,05$). Buna karşın içsel ve motivasyonsuzluk puanları bakımından anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($P < 0,05$). Bu da boş zamanlarda spor yapma sıklığı ile içsel motivasyon puanları arasında doğrudan anlamlı bir ilişki olduğunu, yani spor yapma sıklığı arttıkça, içsel motivasyon puanları da arttığı, ancak motivasyonsuzluk faktöründe puanların artışı doğrusallık göstermediği, fakat hiç spor yapmayanların motivasyonsuzluk puanının en yüksek olması ilginç ve çalışmanın amacıyla da birebir örtüştüğü görülmektedir.

Çizelge7. Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ile akademik motivasyonlarına ilişkin puanları arasındaki ilişki.

		Dışsal	İçsel	Motivasyonsuzluk
Tutum	R	0,249	0,389	-0,070
	P	0,000*	0,000*	0,230
	N	299	299	299
Dışsal	R		0,522	0,063
	P		0,000*	0,277
	N		299	299
İçsel	R			0,050
	P			0,386
	N			299

Çizelge 7 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ile akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal ve içsel puanları arasında istatistiksel olarak aynı yönde bir korelasyon olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Ayrıca deneklerin akademik motivasyonlarına ilişkin dışsal ve içsel puanları arasında da istatistiksel olarak aynı yönde bir korelasyon olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Buna karşın akademik motivasyona ilişkin motivasyonsuzluk puanlarının içsel, dışsal ve beden eğitimi ilişkin tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmaya 2008- 2009 öğretim yılında Konya ilinde Anadolu Lisesinde öğrenim gören 142 bayan, 157 erkek öğrenci toplam 299 denek katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin Beden Eğitimi dersine yönelik tutumlarını ölçmek amacıyla 35 maddeden oluşan Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği (Güllü ve Güçlü 2008) ile Akademik Başarı Motivasyonlarını ölçmek için 22 maddeden oluşan Akademik Motivasyon Ölçeği (AMS) (Vallerand ve ark 1992) kullanılmıştır.

Çizelge 1 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermektedir. Erkeklerin tutum puanlarının bayanların puanlarından yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Öğrencilerin cinsiyetlerine göre tutum puan ortalamaları arasındaki bu fark istatistiksel açıdan da anlamlıdır.

Ankara'nın merkez ilçelerinde ilköğretim, lise ve üniversite düzeyinde öğrenim gören öğrencilerden spor yapan ve yapmayan 2630 öğrencinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını saptamak ve karşılaştırmak amacıyla yapılan bir çalışma cinsiyet yönüyle incelendiğinde, erkek öğrencilerin tutum puanları kız öğrencilere göre daha yüksek çıkmıştır (Kangalgil ve ark 2004). İlköğretim ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları adlı araştırmada öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları arasında erkek öğrencilerin lehine farklılık bulunmuştur (Şişko ve Demirhan 2002). Benzer olarak erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının genellikle kız öğrencilere göre daha olumlu olduğunu belirlenmiştir (Smoll ve Schutz 1980). Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılım açısından karşılaştırılmasının yapıldığı araştırmanın sonucu öğrenci cinsiyeti açısından incelendiğinde erkekler lehine istatistiksel olarak önemli bir fark görülmüştür (Hünük 2006). Yapılan bir çalışmada cinsiyet ile beden eğitimi dersini sevme arasında erkek öğrencilerin bu dersi daha çok sevdikleri görülmektedir (Arslan ve Mendeş 2002). Benzer olarak yapılan bir araştırmada da erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları kız öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarına göre daha olumlu olduğu görülmüştür (Güllü ve Güçlü, 2008). Lise 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve atletik yeterlik düzeylerinin incelendiği 312 kız ve 318 erkekten oluşan öğrencinin katıldığı çalışmanın sonucuna göre erkekler kızlara oranla beden eğitimi dersine karşı daha pozitif bir yaklaşım göstermişlerdir (Koca ve Aşçı 2002). Elde ettiğimiz bulgular, Kangalgil ve ark. (2004), Şişko ve Demirhan (2002), Smoll ve Schutz (1980), Hünük (2006), Arslan ve Mendeş (2002), Güllü ve Güçlü (2008) ve Koca ve Aşçı (2002)'nin araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

Çizelge 2. incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında yaş grupları bakımından anlamlı farklılık bulunmuştur. 14–16 yaş deneklerin puanları 17–19 yaş deneklerin tutum puanlarından yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). 20 yaş ve üzeri denekler (11. sınıf) ile 14–16 yaş ve 17–19 yaş denekler arasında ise farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Beden Eğitimi dersine ilişkin yapılan bir çalışmada yaşı küçük çocukların yaşı büyük olanlara göre daha olumlu tutum gösterdiği, tutumun yaş düzeyinin bir fonksiyonu olarak azaldığı bulunmuştur (Wersch 1992). Beden Eğitimi dersine katılan adölesan kızlar üzerinde yapılan çalışmada; adölesan kızların yaşları arttıkça fiziksel aktiviteye daha az katıldıkları rapor edilmiştir (Silverman ve Subramaniam 1999). Beden Eğitimi dersine katılan adölesan kızlarda yapılan bir başka çalışmada, adölesan kızların yaşları arttıkça fiziksel aktiviteye daha az katıldıkları gözlemlenmiştir (Butcher 1983). Elde ettiğimiz bulgular Wersch (1992), Silverman ve Subramaniam (1999), Butcher (1983)'in çalışmalarının sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Bu da bize; ergenlik döneminde olan ortaöğretim öğrencilerinin yaş kategorilerine göre de

çeşitli gelişimsel farklılıkların olacağı ve yaşları küçük olan çocukların büyüklere göre sempatik sinir sistemi aktiviteleri daha yüksek olmasından dolayı bu gelişimsel farklılıkların öğrencilerin tutumlarına yansıtacağı düşünülmüştür.

Çizelge 3 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma değişkeni bakımından farklılık gösterdiği görülmüştür. Spor her zaman yapanların puanı ara sıra, nadiren yapanlar; ara sıra yapanların puanları hiç yapmayanların puanlarından ve nadiren yapanların puanları hiç yapmayanların puanlarından yüksek bulunmuştur ($P<0,05$). Bu karşılaştırmalara karşın boş zamanlarda spor veya egzersizi nadiren yapanların puanları ile ara sıra yapanların puanları arasında ise farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Ankara'nın merkez ilçelerinde ilköğretim, lise ve üniversite düzeyinde öğrenim gören 2630 öğrenciden spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını saptamak ve karşılaştırmak amacıyla yapılan çalışmada sporcu öğrencilerin tutum puanlarının spor yapmayanlara göre daha olumlu olduğu görülmüştür (Kangalgil ve ark 2004). Boş zamanlarında her zaman egzersiz veya spor yapan ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının diğer öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür (Güllü 2007). Öğrencilerin boş zamanlarındaki fiziksel aktiviteleri, Beden Eğitimi Dersindeki motivasyonlarıyla ilgili deneyimleri ile bağlantılıdır (Cox ve ark 2008). Elde ettiğimiz bulgular Kangalgil ve ark (2004), Güllü (2007)'nin çalışmaları ve Cox ve ark (2008) 'nın teziyle tutarlılık göstermektedir. Zamanının çoğunu spora ayıran bireyler beden eğitimi derslerinde de katılımcı olurlar. Spor zevkle yapan kişiler doğal olarak spora daha fazla zaman ayırır ve bu kişilerin beden eğitimi dersine olan tutumları da diğerlerinden daha çok ve olumlu olabilmektedir. İlköğretim düzeyinde yapılan bir araştırmada aktif olarak spor yapan öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının spor yapmayan öğrencilerin tutum puanlarına göre daha yüksek olduğu bulunmuştur (Hünük 2006). Başka bir araştırmada öğrencilerin beden eğitimi dersi ile ilgili olan tutum ölçeği puanlarının öğrencilerin toplam tutum puanında lisanslı öğrencilerin lisanssız öğrencilere göre beden eğitimi dersine karşı olan tutumlarının daha yüksek olduğu görülmüştür (Alparslan 2008).

Çizelge 4 incelendiğinde araştırmaya katılan bayanların akademik motivasyonun alt boyutu olan dışsal puanların cinsiyet değişkeni açısından farklılık gösterdiği görülmüştür. Bayanların puanlarının erkeklerin puanlarından yüksek olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Buna karşın erkeklerin akademik motivasyonun alt boyutu olan motivasyonsuzluk puanlarının bayanların puanlarından yüksek olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Akademik motivasyonun alt boyutu olan içsel puanların karşılaştırılmasında ise bayan ve erkekler arasında farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Yapılan bir araştırmada, bayan sporcuların başarı güdülenmesinin "Başarısızlıktan Kaçınma Güdüsü" alt ölçeğine ilişkin ortalama puanları erkeklerin ortalama puanından istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde yüksektir (Engür 2002). Ortaöğretimde İngilizce derslerinde motivasyon kavramının araştırılması ve motivasyonun öğrencilerin akademik başarıları üzerindeki etkisinin ortaya konulmasını amaçlayan bir araştırmada motivasyon düzeyinin cinsiyete göre farklılık gösterdiği görülmektedir. Kız öğrencilerin genel motivasyon düzeyleri erkek öğrencilerin genel motivasyon düzeylerinden altı (6.02) puan fazladır. Yani cinsiyete göre motivasyon düzeyinde kızlar erkeklere oranla daha fazla motivasyona sahip görünmektedir (Yılmaz 2007). Öğrencilerin başarı güdüsü düzeyleri cinsiyete göre farklılık göstermektedir. Kız öğrencilerin başarı güdüsü düzeylerinin erkek öğrencilerinkinden daha yüksek olduğu görülmektedir (Akdemir 2006). Elde ettiğimiz bulgular Engür (2002), Yılmaz (2007), Akdemir (2006)'nın çalışmalarıyla tutarlılık göstermektedir. Bayanlar Beden Eğitimi dersi tutumunda erkek öğrencilerin tutum puanlarının gerisinde olduğundan dolayı diğer derslere daha önem vermektedir. Erkek öğrenciler derslerden geri kalan zamanlarında spor yaparak deşarj olmayı tercih etmesine karşın kız öğrenciler ödev yapma, ders çalışma, test çözme gibi etkinliklerde bulunarak başarı güdülerinin fazla olduğunu göstermektedir.

Çizelge 5 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyon puanlarının yaş değişkeni bakımından karşılaştırılmasında farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Ergenin yaşına göre, akademik başarı durumu değerlendirilmiş, istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. Buna göre yaş ilerledikçe akademik başarı azalmıştır (Keskin ve Sezgin 2009). Spor yapan lise öğrencilerinin spora katılım motivasyonlarında yaş farklılığını test etmek için yapılan bir araştırma sonucunda anlamlı fark bulunmuş, 15 yaşındaki öğrenciler için 17 ve 18 yaşındaki öğrencilere

göre, 16 yaşındaki öğrenciler için 17 ve 18 yaşındaki öğrencilere göre spora katılmakta daha önemlidir (Şirin ve ark 2008). Bu durumun yaşları daha genç olan öğrencilerin diğer öğrencilere göre öğrenmeye karşı daha motivasyonlu olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Çizelge 6 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin akademik motivasyonun alt boyutu olan dışsal puanlarının boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma değişkeni bakımından karşılaştırılmasında farklılıklar olmadığı tespit edilmiştir ($P>0,05$). Buna karşın içsel ve motivasyonsuzluk puanların boş zamanlarda spor veya egzersiz yapma değişkeni bakımından farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Çizelge 7 incelendiğinde araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ile akademik motivasyonun alt boyutu olan dışsal ve içsel puanlar ile; deneklerin dışsal ve içsel puanları arasında aynı yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Buna karşın akademik motivasyonun alt boyutu olan motivasyonsuzluk puanlarının içsel, dışsal puanlar ve beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir ($P>0,05$). Yapılan bir araştırmada spora katılımı ilişkili motivleri içeren 11 çalışma tartışılmıştır. Bu 11 çalışmadan 7 tanesi içsel haz almanın spora katılımı en önemli motivasyon kaynağı olduğunu ortaya koymuştur. Yaptıkları çalışmalarda, bireylerin içsel nedenlerden dolayı spora katıldıkları ortaya konulmuştur (öğrenme, zevk alma) (Bakker ve ark 1990). Farklı bir araştırmada dışsal motivlerin genel olarak spora katılım için başlangıçta en önemli neden olduğu bununla birlikte içsel motivlerin ise sporu devam ettirmede oldukça önemli bir etki yarattığı ortaya koyulmuştur (Ryan ve ark 1997). Elde ettiğimiz bulgular Bakker ve ark (1990), Ryan ve ark (1997)'nin çalışmalarıyla tutarlılık göstermektedir. Beden eğitimi dersine katılımı ve ilgisi çok olan öğrencilerin beden eğitimi dersinin motive edici özelliğinden yararlanarak akademik motivasyonun alt boyutu olan içsel, dışsal puanlarının yüksek olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak; Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Akademik Motivasyonlarının incelenmesi amacı ile yapılan çalışmada beden eğitimi dersine ilgisi ve tutumu fazla olan öğrencilerin akademik motivasyonlarında artış olduğu ve buna bağlı olarak beden eğitimi dersine yönelik tutum ile akademik başarı motivasyonu arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu görülmüştür.

Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutum ve Akademik Başarı Motivasyonlarının incelenmesi amacı ile yapılan çalışma sonucunda, beden eğitimi dersine ilgisi ve tutumu fazla olan öğrencilerin akademik başarı motivasyonlarında artış olduğu belirlenmiştir. Buna bağlı olarak öğrencilerin akademik çalışmalarını planlamada, yürütmede ve ileri düzeyde hedeflerini belirlemede beden eğitimi dersine yönelik tutum ile akademik başarı motivasyonu arasındaki ilişkinin başarıyı etkilediği görülmektedir.

KAYNAKLAR

Akdemir Ö. (2006) İlköğretim Öğrencilerinin Matematik Dersine Yönelik Tutumları ve Başarı Güdüsü. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir

Alparslan S.(2008) Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sergilediği Öğretim Davranışlarına İlişkin Algıları Ve Öğrencilerin Bu Derse Karşı Geliştirdikleri Tutumları. Yüksek Lisans Tezi Abant İzzet Baysal Üniversitesi, , Bolu, 87.

Alpar R. , (2001) Spor Bilimlerinde Uygulamalı İstatistik. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara; 284.

Arslan C, Mendeş B. (2002)Orta dereceli okullarda beden eğitimi dersine yönelik öğrencilerin ilgi ve tutumlarının araştırılması (Elazığ Örneği). Ege Üniversitesi Performans Dergisi; 8: 1-2, 30-47.

Bandura A.(1982) Self-efficacy mechanism in human agency. American Psychologist;; 37(2): 122–47.

Bakker FC,(1990)Whiting HTA, Van der brug H. Sport Psychology: Concepts and Applications. NewYork, John Wiley and Sons,

Butcher AC.(1983) Foundations of Physical Education and Sport. London, The C.V. Mosby Company,

Büyüköztürk S(2004) Veri Analizi El Kitabı. Ankara, Pegem A Yayıncılık,

Carter V, Good E. (1973) Dictionary of Education. 4nd ed, New York, McGraw Hill Book Company,

Colangelo N, Davi GA.(1997) Handbook of Gifted Education. 2nd ed, Allyn and Bacon, MA, 408–409.

Cox RH. (1990) Sport Psychology. Concepts and Applications, Second Edition, 10.

- Cox AE, Williams L. Smith A.L.(20089) Change in physical education motivation and physical activity behavior during middle school. USA, School of Kinesiology and Recreation, Illinois State University,
- Çetin S.(2006) Öğretmenlik mesleği tutum ölçeğinin geliştirilmesi. Ankara, Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi, 18: 28-37.
- Engür M.(2002) Elit Sporcularda Başarı Motivasyonunun Durumluluk Kaygı Düzeyleri Üzerine Etkisi. İzmir, Ege Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi.
- Güllü M, Güçlü M.(2008) Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi. Ankara, Gazi Üniversitesi, Doktora Tezi.
- Hünük D. (2006) Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti, Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından Karşılaştırılması. Ankara, Hacettepe Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi.
- İnceoğlu M.(2004) Tutum, Algı, İletişim. Ankara, Kesit Tanıtım Ltd. Şti, 19.
- Kangalgil M, Hünük D, Demirhan G. (2004) Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitime ilişkin tutumları. (Sözel Bildiri) 10. Ichper.Sd ve 8.Uluslararası Spor Bilimleri KongresiKemer/ANTALYA.
- Keskin G, Sezgin B.(2009)Bir grup ergende akademik başarı durumuna etki eden etmenlerin belirlenmesi, Elazığ, Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi, 4(10).
- Koca C, Aşçı FH.(2002) Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitime yönelik tutumları ve atletik yeterlik düzeyleri. 7. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi: 27-29 Ekim Antalya.
- Peker M, Mirasyedioğlu Ş.(2003) Ortaöğretim öğrencilerinin matematik ve fen dersine yönelik tutumları ve başarı arasındaki ilişki. Denizli, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 2-14/ 157-166.
- Ryan RM, Frederick CM, Lepes D, Rubio N, Sheldon K.M. (1997) Intrinsic motivation and exercise adherence. International Journal of Sport Psychology, 28: 335-354.
- Silverman S, Subramaniam PR.(1999) Student attitude toward physical education and physical activity: a review of measurement issues and outcomes. Journal of Teaching in Physical Education. 19(1).
- Silverman S. & Scrabis KA.(2004) A Review of research on instructional theory in physical education International Journal of Physical Education, 41, (1): 4-12.
- Smoll FL, Schutz RW.(1980) Children attitudes toward physical activity. A Longitudinal Analysis Journal of Sport Psychology. 2: 137-147.
- Şirin FE, Çağlayan HS, Çetin MÇ, İnce A. (2008) Spor yapan lise öğrencilerinin spora katılım motivasyonlarına etki eden faktörlerin belirlenmesi. Niğde, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2 (2).
- Şişko M, Demirhan G. (2002) İlköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları. Ankara, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 23: 205-210.
- Şen Aİ, Koca SA. (2005) Orta öğretim öğrencilerinin matematik ve fen dersine yönelik tutumları ve nedenleri. Eğitim Araştırmaları. 18: 236-252.
- Tavşancıl E. (2002) Tutumların Ölçülmesi ve SPSS ile Veri Analizi. Nobel yayınları, Ankara, 224.
- Tekin H. (2400) Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme. 17. Baskı, Ankara, Yargı Yayınevi; 45.
- Vallerand RJ, Pelletier LG, Blais MR, Briere NM, Senecal C, Valleres EF.(1992) The academic motivation scale: a measure of intrinsic, extrinsic and amotivation in education. Educational and Psychological Measurement, 52.
- Wersch AV, Trew K, Turner I. (1992) Post-primary school pupils interests in physical education, age and gender differences. British Journal of Educational Psychology, 62: 56-72.
- Wuest AD, Bucher CA,(1999) Foundations of Physical Education and Sport, McGraw- Hill, Boston, 43-45.
- Yavuz, B. (2004) The relationship between the attitudes of prospective teachers of English towards English and towards being a teacher. İzmir, Dokuz Eylül Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi,
- Yılmaz E. (2007) Ortaöğretimde İngilizce Derslerinde Öğrenci Başarısında Motivasyonun Rolü: Bartın İli Örneği. Zonguldak, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 39.